

Aija Dulevska

Re:TV sabiedriskā pasūtījuma analīze (oktobris, novembris, decembris)

"100 recepšu Latvijas simtgadei"

Analizējot iepriekšējos "Re:TV raidījumus "Receptes", viens no pārmetumiem, faktiski ieteikumiem bija – sasaistīt kāda ēdiena gatavošanu ar novada, dzimtas, ģimenes tradīcijām.

Raidījumi, kuri sagatavoti no '17. gada oktobra līdz novembrim, apliecina "Re:TV" prasmi radoši attīstīt ierosmi sniegt ne tikai informāciju par kāda ēdiena tapšanu, bet sasaistīt šo procesu ar personībām, vēsturi, ēdiena izcelsmi.

Veiksmīgs ir stāsts par krievieti no Ukrainas, kura gadu desmitus dzīvo Kuldīgā. Recepte – kā sagatavot pašdarinātus pelmeņus un vareņikus. Saistoši tiek stāstīts par tik vienkārša ēdiena kā pelmeņu gatavošanu, bet arī par saimnieces dzīvesstāstu par ceļu uz Latviju un iedzīvošanos Kuldīgā. Montāža ir dinamiska, kadrs ir daudzveidīgs, labi strādā intervētāja. Uzteicams ir arī sižets par maizes cepējiem. Tur ir tādas pašas kvalitātes kā jau minētajā: saistoša intervija, labs vizuālais materiāls.. dažādi plāni, kas to visu padara dinamisku. Pozitīvi vērtējams ir stāsts par Latgales "speķa vīru", kur arī stāsts, kas savīts ar reģionālajām paražām, kur veidotāji pratuši savienot stāstu par personību un ēšanas tradīcijām. Stāsts par Rāznas ezeru un prasmi veidot vietējās un tradicionālās. Ja saturs ir daudzveidīgs laba režija un tas viss aptver vairākas jomas, kuras raksturo Latgali. Eksotisks ir stāsts par pieneņu vīna ražotāju. Daudz dažādu tuvplānu tālāku plānu ar augiem, kas rada plašu pieredzi par šo jomu. Saistībā ar "ēdienu simtgadi" jāpiemin Dabas kulinārijas festivāls", kurš apvienoja gan kulinārijas tradīcijas un to nesējus, gan stāstus par pašiem ēdieniem.

Tematikas daudzveidība: labi.

Abu tematu žurnālistisko risinājumu un vizuālais risinājums vērtējams – astoņi. Sekmīga vizuālā risinājuma pamatā ir daudz informācijas, tematikas izpratnes un operatora radošuma. Un maza šķipsniņa radošuma, lai tam piedotu dzīves īsteno garšu.

Secinājums:

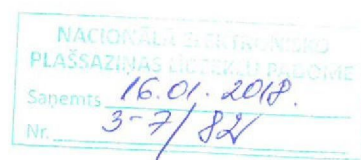
"100 recepšu Latvijas simtgadei". – raidījumu cikls, kurā iekļaujas – dažādas tradīcijas, personības, novitātes. Autori parāda dažādos veidus, kā izmantot Latvijā tradicionāli audzētus dārzeņus, lai radītu jaunas (vai atjaunotas) senas receptes. Tas vienlaikus ir gan radošums, gan tradīcijas uzturētājs, ko "Re:TV" uztur.

"Latvijas stāsti"

Raidījumu kopīgais mērķis mūsdienu dzīvesveida apraksts vēstures kontekstā, to atklājot dažādos veidos – reportāža, portrets, informatīvs vēstījums. Līdz šim un arī vērtēšanai domātajos stāstos par personībām šāds uzstādījums pilnībā tiek īstenots. Pozitīvi ir tas, ka dažādu reģionālo TV studiju darba kvalitāte pamazām izlīdzinās – tāda tendence ir redzama un dzirdama.

Viens no aizraujošākajiem raidījumiem ir stāsts par tomātu audzētājiem un šīs jomas entuziastu portretējumi ir kā papildinājums. Laba režija, operatora darbs un sarunas ar pasākuma dalībniekiem.

Autori nav aprobežojušies ar tikai kādas konkrētas jomas attēlošanu, bet skatītāji saredz problēmu kopumā. Piemēram, stāsts par zivjaudzēšanu – daudz informācijas, laba kadra kultūra un kopīgais stāsts. Par nedaudz aizmirstu kultūru sierāboliņu, tā audzētājiem. Daudz skaista vizuālā materiāla,



personības attēlojums. Spožs vārda tiešā un pārnestā nozīmē ir stāsts par pusdārgakmeņiem un to slīpētāju, rotaslietu veidotājs. Vizuali šis stāsts, manuprāt, ir liela veiksmē, kā arī interesants stāsts par uzņēmējdarbību.

Diemžēl joprojām – it īpaši “Receptēs”, sižetu autori cenšas “izsprukt” stāstā par kādu nozari, jomu, notikumu vēlas tam tikt pāri ar monologiem vai vismaz dažiem papildu piefilmējumiem. Nenoliedzu to, ka neviens žanrs nav slikts pats par sevi, bet galvenais jautājums ir par tā pielietošana, tomēr vēlos t.s. runājošo galvu problēmu reiz radoši atrisināt. Tam par piemēru ir citu studiju TV piemēri (piemēram, par Liu Guļevsku, Daini Kārkluvalku). Nepieminot uzvārdus, tomēr vēlos uzsvērt, ka 15 – 20 minūtes kadrā spēj samazināt skatītāju interesi. Daži šādi materiāli ir pilnīgi skaidra radiointervija, interesanta, bet stāstnieces ilgstošajam stāstījumam, ko nepapildina cita veida vizuālais materiāls. Galu gala, ja kāds vēlas klausīties radio, kāpēc gan nepieciešams attēls, ar ko nekas faktiski netiek papildināts.

Secinājums:

Nepieciešams rast oriģinālākus vizuālos un režijas risinājumus, lai turpinātos katra Re:TV dalībnieka attīstība.

Taču kopumā gandarījums par padarīto. Tas kopumā ļoti labi atbilst sabiedriskajam pasūtījumam.

2018. 14. 01.